

[Glensgård]

Strejken og konflikten i det hele taget er altså af vital betydning for hele samfundet. Vi tror på, at der i den forligsskitse, der er lagt op til, vil være ting, som slagteriarbejderne meget nødt vil have trukket ned over hovedet. Der må være en årsag til, at en stor del af slagteriarbejderne har sagt nej til den løsning, som deres forbund havde forhandlet sig frem til. Men det får os ikke til at sige, at slagteriarbejderne her bare kan gå videre end det øvrige arbejdsmarked. Derfor skal man altså finde en løsning på, hvorledes vi kommer ud af konflikten uden at komme i den situation, som statsministeren talte om, altså at vi trådte på den del af konfliktens parter, som har sagt nej, nemlig de godt 90 pct. af slagteriarbejderne.

Vi må altså finde en løsningsmodel, hvor vi siger til slagteriarbejderne: I kan i den nuværende situation ikke opnå mere, end man har opnået på det øvrige arbejdsmarked. Og hvordan når man frem til den situation andet end igennem en voldgift?

Det er muligt, at både hr. Kaj Poulsen og de to repræsentanter for henholdsvis venstre og de konservative mener, at vi skal bruge den løsningsmodel, statsministeren har anvist: lad os vente og se; men den tror vi i fremskridtspartiet ikke på.

Vi må nødvendigvis klare problemerne her i folketinget, for det er kun her, vi kan gøre det. Der har været tale om et regeringsindgreb. Nej, regeringen kan ikke foretage noget indgreb, det kan kun folketinget. Derfor skal vi naturligvis ikke bare lade det være op til regeringen at komme med et udspil. Vi må leve op til det ansvar, vi har som valgte til dette hus.

Det ansvar mener vi bedst kan efterleves igennem en lovgivning som den, der er fremlagt her. Jeg håber på, at vi under det kommende udvalgsarbejde, som formentlig kommer til at strække sig over fredag-lørdag-søndag, finder et flertal for det lovforslag, der er fremsat. Men fremskridtspartiet er da indstillet på at acceptere en løsning, der kan samles et flertal om, hvis den løsning blot går ud på, at vi i den nuværende situation ikke skal gribe ind i slagterikonflikten på anden måde, end at den munder ud i en overenskomst, der svarer til det, det øvrige arbejdsmarked har opnået.

Jeg skal til slut sige, at vi naturligvis havde foretrukket, at alle overenskomsterne var kla-

ret igennem i en helt anden form, nemlig at de danske arbejdere havde fået nogle real-lønsfremgange, men det er klart, at vi i den nuværende situation må sige, at den lille del, der er tilbage, eksempelvis slagterierne, må gå ind på de samme betingelser som det øvrige arbejdsmarked.

Jeg håber altså, at det kommende udvalgsarbejde vil vise, at vi kan få skabt et flertal for at få stoppet denne konflikt, som er så skadelig for samfundet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kan vel ikke undre nogen, at det af alle netop er fremskridtspartiet, der trækker denne konflikt ind i folketinget. Jeg skal afholde mig fra at tale om klogskab eller mangel på samme i denne forbindelse og nøjes med at sige, at det mest af alt minder om en elefant, der har forvildet sig ind i en porcelænsbutik.

Det kan vel heller ikke undre nogen, at SF synes, det er en meget dårlig idé, og at vi derfor afviser lovforslaget.

Lovforslaget omhandler en strejke, skønt der rent faktisk også er tale om lockout i denne forbindelse, men det har fremskridtspartiet altså afholdt sig fra at skrive noget om.

Men oven i den almindelige jubel over, at man er nået nogenlunde heliskindet igennem den foreliggende overenskomstsituation med den mangel på solidaritet med de arbejdsløse, som det har affødt, vil man nu til at lovgive herinde, fordi der er et enkelt område, som ikke helt er klarlagt.

Det er vel ikke atypisk for et parti, der for længst har afsløret sig som lønmodtagernes fjende nr. 1, selv om det samme parti selvfølgelig bryster sig af at være særdeles arbejdervenligt. Det var jo også fremskridtspartiet, der fremsatte forslag om et rent slavemarked, og det er der nok ikke nogen der har glemt. Det er faktisk det samme grundsyn, der ligger bag dette forslag: lønmodtagerne skal skam ikke have nogen indflydelse på egne arbejds- og lønvilkår.

Det er utilstedeligt, og det, der i bemærkningerne står beskrevet som forældede systemer, der for mange år siden kunne tilladeliggøre strejker og lockouter, overhales ganske af dette forslag, der sætter hele det faglige system og dets spilleregler over styr og med